

Wrocław, dnia 14 maja 2014 r.

Dr hab. Krystyna Rożek-Piechura, prof. nadzw.
Zakład Fizjoterapii i Terapii Zajęciowej
w Chorobach Wewnętrznych
Wydział Fizjoterapii
Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu

RECENZJA

rozprawy doktorskiej Łukasza Czubaszewskiego pt. **“Wartość rokownicza testu spiroergometrycznego u chorych z przewlekłą niewydolnością serca”**.

1. Problem badawczy, jego uzasadnienie i oryginalność

Przedstawiona mi do oceny rozprawa doktorska mgr Łukasza Czubaszewskiego pt. **“Wartość rokownicza testu spiroergometrycznego u chorych z przewlekłą niewydolnością serca”** dotyczy istotnego problemu medycznego i społecznego.

W ostatnich latach notuje się stały wzrost liczby chorych z przewlekłą niewydolnością serca, wręcz mówi się o jej epidemii. Dodatkowo w jej złożoności cechuje ją bardzo złe rokowanie, gorsze od niektórych chorób nowotworowych. Jednym z aspektów oceny klinicznej tych chorych jest ocena rokownicza. Wytyczne Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego wymieniają wiele wskaźników mających zastosowanie w takiej ocenie. Wśród nich istotną rolę odgrywają parametry wydolności czynnościowej, w tym wyniki testu spiroergometrycznego.

Do najbardziej popularnych prób należy pomiar maksymalnego poboru tlenu pozwalający na ocenę wydolności ogólnej na podstawie maksymalnego poboru tlenu. Wyróżnia się tu testy bezpośrednio i pośrednio oceniające.

Cechą charakterystyczną niewydolności serca jest nietolerancja wysiłku objawiająca się dusznością i towarzyszącym objawem szybkiego męczenia się, w zaawansowanym stadium występujące nawet przy minimalnych wysiłkach. Dlatego też u takich pacjentów ocena tolerancji ma więc duże znaczenie przy prognozowaniu.

Próba spiroergometryczna jest obecnie coraz częściej wykorzystywana w procesie diagnostyki tej choroby. Niestety interpretacja wyników testu, ze względu na

Sekretariat Dziekana Wydz. WFSIR

L. dz. 17/2014

Wpł. dnia 23.06.2014

ich złożoność i różnego rodzaju korelacje, wymaga większego doświadczenia klinicznego niż klasyczny test wysiłkowy.

Niewątpliwie pomysł oceny przydatności parametrów uzyskanych w próbie spiroergometrycznej w określeniu rokowania u osób z przewlekłą niewydolnością serca ze szczególnym uwzględnieniem parametrów rytmu serca wydaje się jak najbardziej słuszny i bardzo potrzebny, aby można było w pełni ocenić korzyści zeń płynące.

Dlatego też temat podjęty w dysertacji doktorskiej przez mgr Łukasza Czubaszewskiego jest bardzo ważny i aktualny, a wyniki pracy mogą być wykorzystane w skuteczniejszym leczeniu i przedłużeniu życia takich pacjentów.

Szczegółowa ocena pracy

Recenzowana dysertacja doktorska liczy 64 strony, ma ona typowy układ, w którym uwzględnione są rozdziały: wstęp, cel pracy, materiał i metody badań, wyniki, dyskusja i wnioski oraz piśmiennictwo. Autor zamieścił w pracy 12 tabel oraz 4 ryciny jako ilustrację otrzymanych wyników badań.

Układ pracy jest przejrzysty, spełnia wymogi formalne i merytoryczne. Przedłożona do oceny praca doktorska napisana jest poprawnym językiem – usterki stylistyczne, interpunkcyjne i błędy rzeczowe są nieliczne.

WSTĘP jest częścią teoretyczną rozprawy. Wprowadza on dokładnie czytelnika w tematykę problemu badawczego, dokonując przeglądu podstawowych pojęć, poprzez różne definicje, tłumaczy aktualne stanowiska Towarzystw Światowych i Europejskich związanych z omawianą tematyką. We wstępie Autor wyczerpująco ukazuje czytelnikowi podstawy teoretyczne, na których będą bazować założenia badawcze recenzowanej rozprawy. Rozdział ten czyta się dobrze pomimo natłoku wielu informacji.

CEL PRACY wytycza kierunki badań, podjęty w dysertacji.

2. Dobór materiału, metody, narzędzia badawcze

MATERIAŁ I METODY BADAŃ - w pracy zostały wykorzystane dane pomiarowe 132 pacjentów z niewydolnością serca. Zarówno materiał badawczy jak i procedury badawcze zostały przedstawione bardzo dokładnie, a wybrane metody diagnostyczne są trafnie dobrane.

Autor prawidłowo zastosował zarówno podstawowe jak i wielowymiarowe metody statystyczne, które są trafnie dobrane i w pełni pozwoliły na realizację założeń badawczych. Autor dobrze opanował warsztat badawczy.

Rozdział ten świadczy o dobrze opanowanym warsztacie badawczym przez Doktoranta.

3. Wyniki badań

WYNIKI BADAŃ zajęło Autorce 25 stron. Realizując cele pracy, doktorant dokonał ogólnej charakterystyki badanych, zastosował analizę proporcjonalnego hazardu Cox'a pokazując na jej podstawie najważniejsze wskaźniki rokownicze, oraz zbudował model prognostyczny. Rozdział jest bogato ilustrowany tabelami i rycinami. Na podkreślenie zasługuje fakt przejrzystego i systematycznego prezentowania wyników.

4. Dyskusja i wnioski końcowe

DYSKUSJA to rozdział, w którym Autor konfrontuje uzyskane rezultaty z wynikami badań i poglądami innych autorów. Jest napisana w sposób przejrzysty. Rozdział ten oceniam wysoko, a sprawy dyskusyjne wskazują na kierunki dalszych badań.

WNIOSKI Najważniejsze wyniki swoich badań Autor zawarł w 4 wnioskach. Są one sformułowane poprawnie i odpowiadają na postawiony cel pracy .

5. Dobór i wykorzystanie materiałów źródłowych

Wykaz piśmiennictwa zawiera 101 pozycji (2 pozycje książkowe), w tym 90 w języku angielskim. Pozycje te zostały dobrane prawidłowo i są reprezentatywne dla problematyki pracy.

Podsumowanie i wniosek końcowy

Praca doktorska Pana mgr Łukasza Czubaszewskiego wykazuje przydatność w rozwiązywaniu problemów rehabilitacji kardiologicznej.

Autor w swojej rozprawie doktorskiej podjął, z naukowego i społecznego punktu widzenia, ważny problem badawczy, jasno sprecyzował cel pracy, a dobrane metody pozwoliły na jego realizację. Doktorant w zakresie wybranej problematyki poruszał

się z dużą swobodą, wykazał się umiejętnością przeprowadzenia badań empirycznych, opracowania materiału i wyciągania wniosków.

W podsumowaniu recenzji stwierdzam, że przedstawiona mi do oceny praca doktorska została przygotowana poprawnie. Spełnia ona wymogi stawiane przez Ustawę o Tytule i Stopniach Naukowych.

Przedkładam Wysokiej Radzie Wydziału Wychowania Fizycznego, Sportu i Rekreacji Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu wnioski o dopuszczenie mgr Łukasza Czubaszewskiego do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Wrocław, 14.05.2014 r.

Dr hab. Krystyna Rożek-Piechura
profesor nadzw.

